

do Nemčije. To prijateljsko razmerje in sploh trozveza ostane i zanaprej temelj zunanje politike našega cesarja. Prestolni govor je končal z zahvalno na vrlo avstro-ogrsko armado. Natančno pojasnil je minister Berchtold zunanjo politiko naše monarhije na Balkanu.

Pomilostil je naš cesar aprila meseca na 5 let težke ječe obojenega Italijana Mario Sterle.

Železnice v Bozniji hoče vlada graditi, predno bi ustregla štajerskim in koroskim opravičenim željam glede lokalnih železnic. Bosanske železnice zahtevale bi od davkoplachevalcev: Od prvega leta grajenja pa skozi 60 let letnega doneska 4.858.086 kron; od drugega leta zopet skozi 60 let nadaljni donesek 2.600.000 K; od tretjega leta skozi 60 let zopet donesek 3 milijone kron; vse skupaj torej okroglo 600 milijone kron. Naši štajerski in koroski prebivalci pa naj čakajo i naprej na velepotrebne lokalne železnice, katere zahtevajo že skozi desetletja in katere se jim tudi že desetletja sem obljubujejo!

Deželnozbornske volitve na Kranjskem. Volilni boj se je pričel, to pa s tako ostudno brutalnostjo, da dela pač vsemu slovenskemu ljudstvu sramota. Neverjetno skoraj je, kakšnih sredstev se poslužujejo zlasti slovenski klerikalci, da bi pobili svoje politične nasprotnike. Značilno je že, da sta odgovorna urednika obeh vodilnih listov dva državna poslanca, katere štiti imuniteta; tako lahko lista prosto obrekujeta in psujeta. Doselej volilni boj na Kranjskem tudi v resnici ni ničesar drugega prinesel, nego očitanja sleparij in tatvin ter osebne, pobalske napade. To je „kultura“! Res, zadnji žganjar se mora sramovati slovenskih voditeljev!

Novo vojaške plače se vpeljejo s 1. januarjem 1914. Dobivali bodo: feldvebel na dan 70 vinarjev, čugfirer 45, korporal 30, gefreiter 20 in vojaki 16 vin. Izplačevale se bodo te plače 1. in 11. vsacega meseca za 10 dni, 21. vsacega meseca pa za ostale dni.

Pol milijona vojakov bode Avstro-Ogrska kmalu tudi v mirnem času imela. Leta 1914 bode znašalo mirovno stanje armade, mornarice, obeh domobranstev in bosenske vojne moči 492.000 mož.

Grozno izseljevanje. Iz ogrske občine Esstro v komitatu Szatmar so se že skoraj vsi moški prebivalci izselili. Te dni zapustil je tudi občinski predstojnik svojo domovino in je odpotoval čez „veliko lužo.“ Oblast nima nobenih sredstev soper to izseljevanje.

Tožba radi veleizdaje. Decembra meseca vršila se bode sodnijska razprava zaradi veleizdaje, ki jo je dvignilo državno pravdnništvo zoper 94 ogrskim Rusinom.

Franc Košut, ki je bil smrtonovarno obolel, je zopet okreval in se namerava celo zopet ženiti.

Bulgarija ima zdaj po končanih balkanskih vojnah velike notranje boje in zlasti stoji prestol kralja Ferdinanda na trohnelih nogah. Nesrečno prebivalstvo dela kralja odgovornega za vse, kar se je v zadnjih mesecih godilo. Ni izključeno, da se pojavi v Bulgariji v kratkem

revolucija, ki prežene Ferdinanda in njegovo družino, čeprav se to vest krčevito zanikava. Dognano doslej pač ni, kdo je kriv bulgarske nesreče, ali kralj Ferdinand ali pa minister dr. Danev. Gotovo je le to, da je zahrbtna politika Rusije Bulgarijo na rob propada spravila.

Proti panslavizmu, za katerega se slovenski voditelji tako gorko zavzemajo, borijo se slovanski Poljaki že leta sem. V zadnjem času pa so se pričeli proti njemu boriti tudi Bulgari, katerim je prijateljstvo do Rusije tako hudo škodo povzročilo. Pred kratkim bil je na Dunaju neki vplivni bulgarski državnik, ki se je napram uredniku „Reichspost“ tako-le izrazil: Največje izgube na Balkanu je doživela Rusija. Balkanska zveza, ki bi imela biti orožje Rusije, se je podrla; v Bulgariji se je vse, kar je navidezno bulgarsko ljudstvo z Rusijo vezalo, do korenine posušilo. Panslavizmu in neoslavizmu dalo se je zadnji sunek. Največji dobiček Avstro-Ogrske leži brezdvomno v razpadu balkanske zveze, ki bi se zamogla spreminiti v protiaavstrijsko zvezo. Zopetno urenitve balkanske zveze pa je najmanj za toliko časa izključeno, dokler živijo današnje generacije in z njimi spomini na temne prepade polne groze, ki so se v razburjenju zadnjih dveh vojen med balkanskimi narodi odprli... Tako sodi bulgarski državnik!

Revolucija se pripravlja na Ruskem. Tako je izjavil voditelj doslej jako zmernih „oktobristov.“ Ni čuda, — zverinsko nasilje carjevih krvnikov mora roditi protiodpor.

Ruska kultura. Kakšne so razmere v „blazeni“ Rusiji, dokazuje dejstvo, da se je od proglasitve ustavne prostosti (oktober 1905) na Ruskem obsodilo 40.000 oseb zaradi političnih prestopkov. Od teh 40.000 nesrečnežev je krvava carska vlada čez 3000 oseb na smrt obsodila in obesila, več kot 10.000 oseb pa v dosmrtno ječo v „katorgo“ pognala. Grozovito trpinčenje morajo ti jetniki pretrpeti. Zato je postal samomor med njimi prava epidemija; kajti smrt je le rešitev pred počasnim hiranjem in umiranjem vsled lakote. Zdaj se je združilo veliko število najpomembnejših mož in žena vseh svetovnih držav, ki se obračajo na zahodno-evropejske kulturne narode in zahtevajo od njih pomoč nesrečnim ter večinoma nedolžnim ruskim jetnikom. Seveda bode to zaman, kajti kogar drži ruska biriška vlada v svojih krvavih krempljih, tega ne izpusti več.

Rusko-kitajski spor se je, kakor poročajo listi, za sedaj s posebno pogodbo končal. V tej pogodbi pripozna Rusija, da stoji zunanja Mongolska pod kitajsko suvereniteto. Kitajska pa pripozna mongolsko autonomijo.

Državne volitve v Italiji so se vršile pretleko nedeljo. Nova zbornica obsega: 81 socialnih demokratov, 9 republikancev, 45 članov opozicije, 23 klerikalcev in 349 članov raznih vladinih strank. Najlepše uspehe so dosegli socialni demokratje.

Kupčija z dekleti. Te dni enkrat se je v Varšavi 89 judovskih trgovcev z dekleti nakrat zaprlo. To je grozna številka! Te zverine v clo-

paši. Nobenega kozlička ni bilo vmes. Ko bi takrat ena teh ovc skočila čez most v Dravo, gotovo bi bile vse druge ovce za njo poskakale. K večjem doktor Brumen bi ostal na mostu, ker on je bil vedno bolj svojeglaven. Ja, lepo je bilo takrat, ko je vladala med ptujskimi prvaki sloga. Zdaj pa je vse skupaj — fač. In to je žalostno, skoraj za zjokati se je!

Zadnjič sem sedel v Mohoričevi krčmi „pri srbskem Petru“ in sem poslušal žnidarja Vesjaka, ki je glasno razlagal svoje misli o Balkanu. „Skoda Vesjakove glavice za vsak dan“, sem si mislil, kajti ta žnidar ima jeziček, bolj špicast nego njegove šivanke. Kar nakrat pride v krčmo eden tistih dohtarjev, katerih imamo zdaj hvala Bogu v Ptujju več, kakor cigan uši. Bil je dohtar Brunčko, novodobni Goliat, ki pogoltno vsak dan par „nemčurjev“, kakor da bi bili sardele. In glej, ta Brunčko se je pričel pridušati čez dohtarja Fermevca, ker ta baje nima tako hudega apetita na sardele. Vrata so se odprla in prišel je zopet en dohtar, kajti pri Mohoriču zahajajo zdaj sami dohtarji. Samo Vesjak še ni postal dohtar. Novi došlec bil je

Iz malega katekizma gospodinstva. Ne nalagaj sebi in svoji gospodnji več dela, nego je potrebno, da napravi domačijo nežno in prijetno. Ne zapravljaj. Pazi nato, da so vsa jedila, ki jih tvojim dajes, čedna, redilna in lepa za pogledati. Zato rabi za pečenje vedno kemično čisti, priznani dr. Oetker prašek za pecivo. Pomaga ti štediti na delavski moči, denarju in času. Pomaga ti dobro in redilno kuhati ter peči.

veški podobi, ki prodajajo mlada dekleta po zloglasnih hišah! Skrajni čas bi pač bil, da bi se vse civilizirane države združile v skupnem odporu proti tem hijenam.

Revolucija v Mehiki postaja vedno bolj resna in je pričakovati vsak trenutek vmešavanje združenih držav severne Amerike. Pri Juarezu se je vršila te dni med ustaškimi vojniki pod generalom Villa in med vladinimi pristaši velika bitka, za katere izid se pa še ne ve. Boji so jako grozoviti.

Štedljivost
pri kuhanju
doseže le tista gospodinja, ki uporablja
MAGGI-JEVE kocke
(gotova goveja juha)
po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katere se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav i. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezdo s križcem

Novice.

Zapuščena vas je Wollstein na Nemškem. Vas je daleč od vsakega prometa, zemlja je jako revna, in tako so se prebivalci na vse vetrove razšli. Prišla je nedelja, ko je zvonček cerkve zadnjič zadonel, ko so se vrata šole za vedno zaprle. Kakor izumrta je vaška pot. Le iz enega dimnika se kaže proti večeru dim; stara kraljva pastirka ni hotela domačije zapustiti in živi sama ter zapuščena v zapuščeni vasi.

dr. Gosak, ki je takoj povedal, da ima v Ptujju pravzaprav edino on eksistenčno pravico. Skregali so se potem, kdo bi smel pravzaprav za večjo pravico kmetom knofe trgati. In takoj sem videl, da tudi pri pravaških dohtarjih ni več sloge. Najbolje bi bilo po mojem mnenju, ako bi tožil dr. Horvat dra. Jurtelo, dr. Gosak dra. Brunčka, dr. Brumen dra. Fermevca, potem zopet dr. Visenjak Horvata, Fermevc Brumena, Jurtela Gosaka, in tako naprej, dokler bi ne zatožili zadnje strgane hlače. Na ta način bi se vsaj dognalo, kateri teh gospodov je mlečno kašo iznajdel in sme slovensko ljudstvo reševati.

Ja, to bi bilo fino! Sicer pa imamo še en tucat slovenskih rešiteljev, oblečenih v črne halje. Ti so še hušji gadje! Namesto da bi roženkranc molili, pa rajtajo procenete v svoji klošterski posojilnici ali pa šminkajo Marijine device, kadar gredo na Hajdino teater špilati. Kajti odkar je Jager odšel, je Hajdina napol izgubljena. In ker mnogokrat „sokoli“ tja frčijo, se je bati, da bi ne postali Hajdinčani liberalci. Saj n. p. Graharjeva pobožnost še ni posebeno stara. Svetujem torej tistim ptujskim gospodom,

Babilonski stolp.

Spisal Tobišmar.

Časi so slabi, dragi moj „Stajerc“, in meni je zmanjkalo drobiža in pijače in korajže, celo tintnik je suh kot poper. Zmanjkalo mi je celo čikov in zato sem res hudo izstradan. „Stajerc“ urednik kadi samo fajfo in sploh ni z mano zadovoljen, ker mu premalo pišem. No, z urednikom tudi niso vsi ljudje zadovoljni! Klerikalci se jezijo, ker ni hotel z ekspres-cugom odpotovati tja v ono deželo, kjer ni muh. Sveta Johanca se jezi nad urednikom, ker v njegovi pisarni ni smela krvi švicati. Pobožni učitelj Šerona se togotuje nad urednikom, ker ga še vedno vidi v pisarni sedeti, čeprav je Šerona opetovano svojo kozjo brado kazal skozi uredniška okna. Celó doktor Brunčko ni zadovoljen z urednikom, ker se ta niti tega gromovnika ne boji. Tako ni nikdo z njim zadovoljen. On pa z mano ne.

No, pa dandanes sploh nikjer ni prave zadovoljnosti. Slovenski prvaki v Ptujju so bili enkrat vendar edini in složni, kakor ovce na

Menihi in lastavice. Pred par tedni opazili so znani človekoljubni menihi na visoki gori sv. Bernharta v Švici veliki črni oblak prihajati. Ko je prišel samostanu bližje, opazili so, da je bil ta oblak — velikanska množica lastavic, ki so potovale proti jugu, katere pa je bil sneženi vihar presenečil. Menihi so takoj odprli okna in vrata, da so našle vboje živalice zavetišče. Kmalu so lastavice vse prostore napolnile. Menihi so zakurili, da so se utrujene živalice spočle; drugo jutro v lepem solncu so odletle naprej. Na stotine nežnih tičkov pa ni dospelo do samostana, marveč je poginlo v snegu.

Zenski policijski šef. Župan ameriškega mesta Chicago imenoval je pisateljice Gertrude Hoven-Briton za policijskega šefa.

Lepa penzija. Bi-šir lord-nadsodnik Alverstone na Angleškem dobiva letne pokojnine 4.000 funt sterlingov. To je 100.000 kron. Sužil pa je le 13 let. Ko je bil še v aktivni službi, dobival je plače 200.000 K na leto. Njegovi tovariši od najvišjega sodišča dobivajo 125.000 K plače in 87.000 K pokojnine.

Težka nesreča. Pri neki zgradbi v Pragi se je podrl »gruše«. Štiri zidarji so bili pri temu ubiti, medtem ko jih je bila cela vrsta težko in lahko ranjenih.

Nesreča na Donavi. V bližini Linza trčil je na Donavi parnik »Mars« na veliko barko z živino, ki se je takoj potopila. Razven dveh mož utonilo je tudi 80 kosov živine.

Grozna jeza. Iz Corana se poroča: Tukajšni pek Rivoli je ravno kruh pekel, ko sta se njegova dva otroka poleg igrala. 5 letni sinček in 3 letna hčerka sta stopila na lopar, kar jim je oče preprečeval. Ker le nista vbojala in sta zopet na lopar skočila, vrgl ju je razburjeni oče z loparjem v gorčo peč in je potem zbežal.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ptujska črna inkvizicija še vedno ne miruje. Nasprotno: ker smo pustili to sodrgo nekaj časa pri miru, ker se nismo brigali za njene ponočne izlete in podnevne obiske, za razna vizitiranja predpasnikov, za razna zasledovanja testamentov starih babilon, za razne druge nečedne stvari, s katerimi bi lahko napolnili predele lista in za katera bi lahko zanimali tudi državno pravdnštvo, — postala je črna ptujška inkvizicija celo predrzna ter pričela v »Slovenca«, »Fihposu«, »Straži« in ednakih cunjah svoje neokusne, pobalinske novice objavljati. No, imeli bomo kmalu dovolj in zaropotali bomo tako, da se bodejo čaki prestrašeno v svoj blog poskrili! Kadar bode mera polna, pričeli bomo brez ozira na levo in desno svoje gradivo objavljati. In niti sveta Johanca ne bode takrat črni ptujski inkviziciji pomagala... Toliko danes v naznanilo tistim, ki se opravičeno čutijo prizadeti. Tudi naša potrpežljivost ima svoj konec...

Umazano narodnjaško perilo pere zdaj mariborska »Straža.« Prav hudo napada voditelja

ki kokodajsa po »Fihposu«, da naj iznajdejo na Hajdini kako sveto Johanco. Kajti edino z njo bi se dalo duše rešiti. Imenitni recept za švicanje krvi pa bode povedal fajmošter Vavpotič...

Pa kaj bi delal take »kriessplane«, ko med slovenskimi prvaki primanjkuje složnosti. Komaj si je odprl Mohorič svojo štacuno »pri škofu« in je mislil, da bode vse ljudstvo hodilo v njegovem flanelu in barhentu, ko je že prišel mladi Brenčič in mu napravil hudo konkurenco. »Pri škofu« dobili so kmetje na en meter barhenta povrh še tri metre slovenskih fraz; kdor pa kupi pri Brenčiču le pol metra cajga, je lahko prepričan, da ga bode Miha Brenčič v državnem zboru še topleje »zastopal.« To se pravi, če bode imel Miha časa, kajti kadar vozi gnoj, ne more kmeta zastopati! Na vsak način bodejo kupci raje jemali Brenčičev cajg nego Mohoričev barhent. Sicer pa: cunje so cunje! Pri Senčarju bodejo pa zdaj nove slovenske žemlje delali. Hišo so že zgradili »v štuke tri«, tako da bode imelo v nje še par dohtarjev prostora. Sakrabolt, to bo kifelcov in slanik klin-

narodnjakarjev dra. Vekoslava Kukovec, zlasti z ozirom na istega delovanje pri posojilnici v Šoštanj. »Straža« pravi, da se je dr. Kukovec preje balal, koliko je žrtvoval za šoštanjko posojilnico, v resnici pa da je pri tej posojilnici lepe denarje služil. Pravi, da si je vsak korak mastno zaračunal, da je izdal na konto posojilnice za eno večerjo in prenočišče na Danaju 250 kron (!!!), za en telefonski pogovor 30 K itd. Nadalje zahteva »Straža«, da naj zveza v Celju povrne posojilnici vse troške glede intabulacije na dunajsko hišo, češ da je vsakemu človeku jasno, da je intabulacija 100.000 kron na hišo, ki je koštala 245.000 K in na kateri je že itak vknjiženo 242.000 K, nepotrebna. Nadalje očita »Straža« dru. Kukovecu tudi krivdo glede žalostnih razmer pri mlekarji v Št. Jurju. Dr. Kukovec se sicer zvija in hoče s »popravki« očitjanja iz sveta spraviti. Mi sicer ne bomo preiskavali, koliko je resnice na očitjanju mariborskih jezuitov. Tudi vemo prav dobro, da imajo klerikalci toliko lumparij na vesti, da bi morali molčati. Ali vkljub temu se nam prav čudno zdi, da dr. Kukovec — ne toži! To je vendar edino pametna pot! In edino po tej poti zamogel bi se oprati!

Učiteljski veteran. Te dni stopil je najstarejši učitelj v Ptuj, g. Sebastian Kraiz, v pokoj. Vrli mož bil je skozi 41 let učitelj. Dve generaciji zahvalujeta njemu svojo izobrazbo. G. Kraiz z bil je l. 1872 v Ptuj kot učitelj nastavljen. Leta 1878 se je udeležil vojne v Bozni. Učitelji nemških ptujskih šol izvolili so g. Kraiza za častnim svojim članom. Čestitamo vrlému možu, ki je v tistem delu za ljudstvo kot značaj in poštenjak svojo dolžnost in več kot svojo dolžnost storil!

Izgubil se je iz Maribora neznan kam l. 1892 na Dunaju rojeni frizerski pomočnik Richard Polt. Sumi se, da se mu je zgodila nesreča. Polt je majhen, ima napako v govoru, blond lase.

V Dobovi pri Brežicah ustanovili so pri c. k. postnem uradu tudi brzjavno postajo.

V mariborsko ječo so prepeljali delavca Petrina, ki je na sumu, da je svojo ženo in hčerko zastrupil.

Svinjar. Neki vojak v Mariboru napadel je ponoči gluhonemo, 47 letno Heleno R., ki prižiga v predmestju svetilke, ter jo posilil. Svinjarja so že zaprli.

Pretep. V neki mariborski gostilni sta se skregala in stepla hrvatska usojarja Anton

cov! Meni že voda v ustih skupaj teče. Prepričan sem, da bode Senčar svoje žemlje tudi v »Stajercu« inzeriral; kajti ta list ima baje posebno rad. Ako mu le tega zopet kak dohtarček ne prepovè...

Ja, ja, časi so slabi in jaz kar ne poznam več slovenskih odrešiteljev ljudstva! Na babilonskem stolpu gradijo ti možiči in vsak govori svoj jezik. Gospod Pšunder alias Pschunder se zaletava v »Fihposu« v dra. Jurtela, eden slovenskih dohtarjev pobija zopet v »Narodnem listu« profesorja Kolariča, — dr. Fermevc se poteguje za papeževe odpustke, — sokoli« si bodejo nabavili belo-plavo-rdeče spodnje hlače, da se razlikujejo od »čukov«, ki so jim uniformo ukradli, — kramar Brenčič skuša zadaviti kramarja »pri škofu«, — »liberalni« čitalnici imajo klerikalni govorniki shode, — z eno besedo: vse je v velikem dirindaju, vse je v pravem kolovratu, vse stoji na glavi... Res, na glavi stojijo! Kaj ne, gospod dr. Brunčko, da stojijo na glavi? Na glavi stojijo ptujski prvaki ob svojem babilonskem stolpu... Kajti Bog jim je jezike zmešal...

Kopun in Franc Petrinjak. Kopun je Petrinjaka z glažom jako nevarno ranil. Enega so odpeljali v bolnišnico, drugega pa v ječo.

Rop. Na samotni cesti med Stebovnikom in Velenjem napadel je neznani ropar kmetskega fanta Johana Naraks iz Skaliza in mu oropal 1 K 20 h denarja. Naraks je na roparja ustrelil in ga v obrazu ranil, nakar je ropar zbežal. Ropar se mora zaradi svoje rane gotovo kje skrit držati.

Nesreča. V Sv. Duhu pri Konjicah prišel je železničar Gorenak pri delu med pufarje in je bil težko ranjen.

Tatvina. V sv. Duhu Ločah je brčkone neki hrvatski tat nekemu posestniku jako lepo kravo ukradel.

Zaprl so v Celju komaj 18 letno deklo Jožefino Breznik; zasledujejo jo sodnije v Celju, Mariboru, Ljubljani in Spielfeldu zaradi tatvine in sleparije.

Obesil se je v Vranskem mesar in gostilničar Anton Križanec iz neznanega vzroka.

Vlom. Neznani tatovi vlomili so v grad pl. Haebler pri Šoštanj. Ko jih je oskrbnik Rack zasačil, ustrelili so z revolverji nanj in so potem zbežali. K sreči strelji oskrbnika niso zadeli.

Divjak. V Šoštanju so aretirali iz mesta odpravljenega Franca Schwarz. V zaporu si je raztrgal vso obleko ter razbil vso pohištvo. Oddal se ga sodniji. Schwarz je že 26 krat predkaznovan.

Hud udarec. Mizar Johan Stainko v sv. Trojici sl. g. dobil je od nekega doslej neznanega moža tako hud udarec po glavi, da so ga smrtnonevarno ranjenega v bolnišnico odpeljali.

Cerkveni rop. V farno cerkev v Gratweinu bilo je vlomljeno. Tat je ukradel monštranco in kelih v vrednosti 1000 K. Tata pa so kmalu vjeli in zaprli; to je hlapec Edmund Rudolf iz Orehovca pri Mariboru, katerega oblast tudi zaradi raznih drugih tatvin zasleduje.

Cestni rop. Ko je šla zadnjič inženirjeva soproga Tereza Gutmann v Celju ponoči proti svoji vili, skočil je neki lopov proti nje, jo udaril po roki in ji iztrgal taško, v kateri je bilo čez 50 kron. Tata so takoj vjeli in zaprli; on je delavec G. Langer.

Zaprl so v Mariboru pekoveškega pomočnika Alojza Planinšek, ki je svojemu gospodarju v Ribnici za 1000 kron blaga pokradel.

Sleparija. Neznani goljuf osleparil je deklo Antonijo Wallner v Mariboru za 50 kron.

V Dravo padel je v Ptuj 6 letni Johan Potočnik. G. Oskar Rossmann je za njim skočil in je otroku življenje rešil. Stariši, ne pustite svojih otrok brez nadzorstva!

Otroci požigalci. Posestniku Mihi Šmajgl v Zabukovju pri Celju pogorelo je gospodarsko poslopje in svinjski hlevi z vso krmo ter steljo. Škode je za 4000 K. Zažgal je 7 letni sinček posestnika. — V Polceh pri Braslovčah pogorelo je posestniku Johann Cecej gospodarsko poslopje z vso krmo in kmetskim orodjem. Tu je zažgal 3 letni sinček posestnika, ki se je skupno s sosedovim dečkom z užigalicami igral. Škode je za 3500 kron, medtem ko je posestnik le za 1000 K zavarovan.

Ženo umoril. V Zagorju ob Savi ustrelil je rudar Anton Tomšič na cesti svojo ženo. Bila je takoj mrтва. Tomšič je zbežal, pa so ga kmalu vjeli.

Vlomi. Pri krčmarju Elvard Jonko na Ptujski gori so vlomili tatovi in ukradli 50 kron denarja, nadalje obleke in ure. Tudi so tatovi vlomili v delavnico kovača Martina Verdinek v Podložu in ukradli eno kolo ter dve novi gumjevi cevi.

Zaprl so posestnika Miho Gosak iz Gru-

Zdravstven pomen jedilne masti „Ceres“

leži v njeni popolni čistosti in pristnosti. To ve posebno želedec dobro ceniti. Saj ravno zaradi tega, ker je jedilna mast „Ceres“ popolnoma čista, je tako lahko prebavljiva. Svojo čistost prinese v žlečodni sok in v kri. Čistosti pomeni toraj isto kakor zdravje. Schichtova jedilna mast „Ceres“ je za kuhanje ravno tako izvrstna kakor za praženje in pečenje.

